

over, at dette Forslag er fremkommet fra den højtærede Minister, og at Stillingen i Udvalget har været den, at man er villig over for Sagen, saa der er Udsigt til, at den næste Aar kan tages op til Løsning. Jeg har tilladt mig i tidligere Aar at tage Ordet for Understøttelse til adskillige af vore Børnehjem. Jeg tror, at Tiden er kommen til at gøre det, men jeg er i øvrigt enig med den ærede Ordfører om, at der ogsaa kan være fuld Anledning til at tænke paa en Støtte til Plejehjemsforeningerne og deres ypperlige Virksomhed.

Med Hensyn til Bevillingen til Anerkendelsen af de ny Højskoler er det ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at den højtærede Minister i Udvalget havde antydet, at man maaske kunde vente to Aar med Anerkendelsen af ny Højskoler. Hvis det kan forenes med Loven, skulde jeg realiter ikke have noget derimod, idet ogsaa jeg mener, at vi skulde passe lidt paa, at der ikke skyder alt for mange Højskoler op i Tilid til den Understøttelse, de kunde faa ifølge Højskoleloven, og at vi paa den Maade fremme umodne Forssg, ophjælpe Skoler, der i Virkeligheden ikke have den rette Eksistensberettigelse. Jeg vil i denne Sammenhæng henstille, om Ministeriet ikke vilde stille sig lidt skarpere, end det hidtil har stillet sig over for de Skoler, hvis Elevantal er gaaet ned under de 10 Aarselever. De Herrer ville maaske erindre, at Højskoleloven i sin § 1 siger, at naar en anerkendt Skole i 3 paa hinanden følgende Aar ikke har haft i Gennemsnit 5 Aarselever, kan der tildeles den en Understøttelse efter de under Nr. 2 og 3 nævnte Regler, det vil sige, den kan faa en Understøttelse paa 10 Kr. for hver Elev og indtil $\frac{1}{3}$ af Skolens Udgifter til Lærerlønninger og Forsyning med Undervisningsmidler, hvorimod det faste Bidrag af 300 Kr. aarlig bortfalder. Det er jo klart, at naar en Skole i 3 paa hinanden følgende Aar er kommen ned under 5 Aarselever, vil der som Regel ikke være Grund til at opretholde den, men Loven tillader Ministeren alligevel at støtte den med ret anseelige Bidrag. Bidraget i Forhold til Elevantallet kan jo ikke blive stort, naar der er saa faa Elever, men Bidrag i Forhold til Lærerløn-

ninger kan blive ganske anseligt, hvis Skolen opgives at have anvendt en hel Del Penge dertil. Det er derfor, jeg gerne vilde henstille til den højtærede Minister, at man ved Anvendelsen af denne Bestemmelse gik skarpere frem end hidtil, saa at man over for de Skoler, der havde vist, at de ikke havde Eksistensberettigelse, tog Tilskuddet bort, saa de kunde indstille deres Virksomhed i Stedet for at tage Pladsen op for andre.

Angaaende Ændringsforslag under Nr. 112 om Huslejegodtgørelse til Direktør Sofus Müller skal jeg kun bemærke, at det gør mig meget ondt, at det ikke er lykkedes i denne Samling at faa et Forslag frem om en Bygning til vort Nationalmuseum og vort Folkemuseum. Vi have i Nationalmuseet paa Prinsens Palæ og i Dansk Folkemuseum, som er bestemt til at forenes dermed, saadanne Skatte, at det er ganske uforsvarligt at lade dem blive under de Forhold, hvorunder de for Tiden leve. Nationalmuseet paa Prinsens Palæ er ikke blot installeret i en gammel brandfarlig Bygning, men der er saa ringe Plads, at det aldeles ikke kan opstille de Samlinger, det ejer, de ligge til Dels i Nationalmuseets Kælder. Der er Samlinger, som Staten har erhvervet for en halv Snes Tusinde Kr. og mere, men som ikke en Gang kunne pakkes ud, fordi der overhovedet ikke er Plads til at opstille dem. Der findes — som de Herrer, der have været derhenne og set Udenomslokaliteterne, ville vide — en saadan Overflod af Sager og deriblandt udmærkede Sager, som ere opstablede paa Pulterkamre og i Kroge, hvor de overhovedet ikke ses af nogen som helst, og hvor de ganske overordentlig let kunne blive ødelagte ved Ildsvaade. Mig forekommer det, at der er ingen Mening i at anvende store Midler paa at berige vore Samlinger og saa lade dem ligge hen under saadanne Forhold, at de ikke kunne komme nogen til gode. Dertil kommer, at Folkemuseet, som vel er en forholdsvis ny Skabning, men som ejer ganske overordentlig interessante Sager, maa bo til Leje i en privat Ejendom ude paa Vesterbro oven over Noptikon under Forhold, hvor Ildfaren er overordentlig stor, og hvor Pladsen er saa indskrænket, at det hele nær-